

аленъ култъ на Сабазия, познатъ у елините съ името Дионисъ. Сжщо тъй и култътъ на Деметра, елевзийскитѣ тайни водятъ потеклото си отъ Тракия, отдѣто дошли и първитѣ религиозни пѣвци и музиканти, като Орфея, Музея и др. да сѣятъ божеско слово между елините.

Езикътъ на траките не е запазенъ него въ единъ текстъ. За него знаемъ само отъ нѣкои отдѣлни думи, за които случайно ни говорятъ старитѣ писатели, и отъ собственитѣ имена, чието число сѣ повече и повече се увеличаватъ съ обнародване на надписи отъ Тракия. Колкото обаче и да са оскъдни до сега тракийскитѣ езиковни данни, нѣма съмнѣние, че траките са клонъ отъ голѣмата индоевропейска раса, къмъ която се числятъ индийцитѣ, перситѣ, славѣнетѣ, гермацитѣ, елините и латинитѣ. При това може да се каже, че тракийскитъ езикъ е най-сроденъ съ славѣнския и староперсийския, къмъ които се приближава не само по цѣлата си консонатна звукова система ¹⁾, но и по рѣчника, колкото и малко да е той познатъ до сега. За любопитство, ние ще посочимъ нѣколко общи и близки трако-славѣнски думи, каквито намираме въ стари свидѣтелства и въ издирванията на Томашека, Кречмера и др.: *багаѣос* — когъ, *земела* — земля, *води* — вода, (*Ведеса* — *Еденъ* (градъ въ Македония), *матар* — мати, матере, *зелкиа* — зеліе, *акмониа* — камы, камене, *гордо* (зордо, Сарда) — градъ, *Струмон* — струѣта, *кетри* — четъри, *гар* — гора, *рабо* — работа, *рауск* — рай (честитъ, веселъ), *ороло* — орълъ, *вриза* — рѣжъ, *Bustrinūs fluvius* — Быстрица рѣка и др. Било поради подобни езиковни близости между славѣнскитѣ езици и тракийския, било поради други исторически съображения, нѣкои писатели смѣтатъ славѣнетѣ за единъ и сѣщи народъ съ траките, обитаващи полуострова въ Влашко и Трансилвания още отъ край врѣме; други мислятъ, че траки и славѣне, като сродни народи, са обитавали заедно полуострова. Едното или друго отъ тия мнѣния са били бранени отъ Лелевеля, Чертова, Шафарика, Куно, Богуславски ²⁾ и др., за да не по-

¹⁾ Срв. *Kretschmer*, Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache, стр. 229.

²⁾ Въ лани излѣзлата книга на Едуарда Богуславски *Einführung in die Geschichte der Slaven*. Iena 1904, се защитава това гледище и съ по-нови научни доводи.